

Eitt sindur um seyðaviðurskifti

Tey 20 árinu seyðasýningar hava verið í Føroyum, er kroppsbýgningurin á brundseyðum munandi batnaður og ullferðin eisini, men enn eru nógv brek at vinna á. Her verður fyrst hugsað um tað niðurarvaðu armodi í seyðinum sum ger, at so lítið kann verða skorið árliga, og at so lítið av ull kemur til settis (umleið 700 gr. pr. seyð).

Fyri at fáa betri samarbeiði við norska og íslenska seyðaalang, hevur seyðaráðgevari okkara Tummas Joensen í Kollafirði fingið samband við konsulentar í hesum londum, og í juli mánaði í fjór vitjaði norsk statskonsulenturin Torvald S. Austrud í Føroyum, har hann millum annað helt fyristur á aðalfundi búnaðarfelagsins.

Tað visir seg, at ótrúliga nógvur seyður í Føroyum ikki verður vaskaður. Hetta er eigarunum sjálvum ein sjálgjörður missur, men eisini ein hervilig lúasmitta hjá teimum, ið vaska á hvørjum ári.

Nakrar nýggjar rættir við

vaskibrunni eru í gerð, og ætlanin er at fáa eitt yvirlikt yvir, hvussu tilsiendur við rættum og vaskibrunnum, um rættirnar hava tippi ella seyðahús at sleppa seyðin inn, sum tikin verður í skurði ella klipping, ella um seyður liggur niðurbundin í úmavis, meðan menn ganga á fjall.

Ætlanin er at gera tilráðingar um fœðring og tekningar til seyðahús. Tað er tíverri so, at enn doyri nógur seyður í raki á slottum og høgligum lendi, tá kavavetrar fella, og hvussu stórir missurin er kann setast soleiðis upp:

Eftir virðismetan av livseyði, sum djórakleknin hevur gjørt til Føroya rætt í 1971, er roknað við, at um ein gjólingur misferst verða tvey lomb færri at taka. Um gimbur ella ær, frá tveir til fimm vetrar misferst, verða trý lomb færri at taka. Um ein avdeyða ær misferst verða eitt lamb og ein avdeyðær færri at taka.

Hann hevur roknað við, at sleppingarlombini hava 30 pst.

meiri virði enn vanligt drápsvirði.

Eftir hesum kann virði á mistum seyði roknað soleiðis: Prísur um heystið 1971 kr. 15,00 pr. kg. Kroppsvektin sett til stívliga 13 kg.

Seinasta *uppgjörda búnaðarteljing (fyri 1970) visir, at 6000 seyðir doydu um várið 1970.

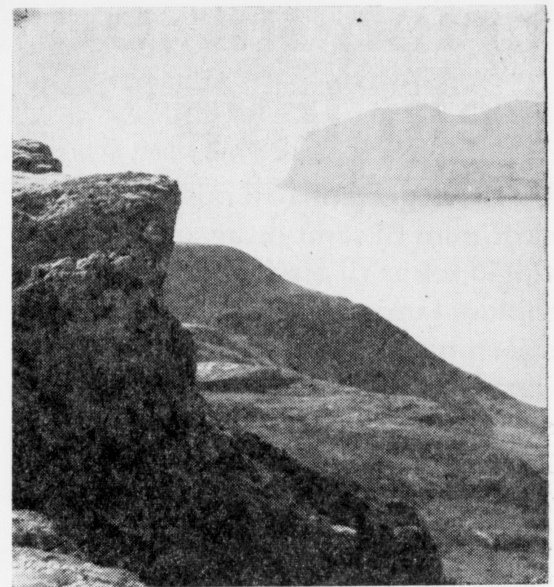
Eftir frammanfyri nevndu virðismetan er missurin fyri hvønn livseyð, má rokna við trimum seyðum, áðrenn skurðtal og seyðaskipan er komin í rættlag aftur.

6000 seyðir á kr. 260,00 kr. = 1.560.000 kr.

12.000 seyðir á kr. 200,00 kr. = 2.400.000 kr.

Virðið av mistum seyði í 1970 kr. 3.960.000 kr.

Um roknað verður við, at Føroyar bera 70.000 áseyðir, skuldu tað verið rimiligt at skorið um 60–65.000 seyðir. At skera um 50–60 pst. av áseyðatalinum er ókent av seyðamonnum hjá grannalond-

Man »Gotlandsseyðurina« fara at trívast føroyska haganum?

um okkara, og má arbeiðast fram móti eini betri og árvissari úrtøku. Um nakað úrslit skal væntast, má seyðaráðgevarin kunna átaka sær stórt arbeiði.

Tummas Joensen hevur tí sett soljóðandi uppskot fram:

Seyðaráðgevarin	kr. 30.000
Seyðaalang	— 15.000
Annað	— 2.000
Samlað	kr. 47.000

Í samband við uppskotið um seyðaalang greiðir Tummas Jo-

Ein fullkomin brotsgerð

JOHNSIGURD JOHANNESSEN týddi

5. PARTUR

Um tann fullkomna brotsgerðin ikki varð miseyðnað, skuldi verið farið fram á henda hátt:

Harra Franks skuldi verða koyrdur til eina litla kaffistovu, har hann skuldi fáa boð. Síðan skuldi hann fara við einum ávisum toki úr Chicago og seta seg í samband við ein bil av merkinum Pullmann, og at enda finna eina ávisa klivu (kupé).

Í hesi klivu, skuldi hann finna ymsar vegleiðingar. Tá ið tokid hevði koyrt framvið eini ávisari tokstöð, skuldi hann fara aftur til tann seinasta vognin í vognroðini. Tá ið tokid enn einaferð varð komið framvið eini ávisari tokstöð skuldi hann tveita í pakka við peningi út gjøgnum ein glugga í vogninum. Meðan hetta varð gjørt, skuldi ein av ránsmonnum vera til reiðar at taka imóti peninginum.

Nathan og Richard høvdu báðir roynt hetta frammanundan, og hildu teir tað fara at bera væl til við hesi ætlan.

Dagurin, sum reiningin og morðið skuldi fara fram, varð

ásettur at verða tann 22. mei.

Klokkan var um eitt, tá Nathan fór eftir einum bili hjá fyrítøkuni, ið brotsmenninir báðir høvdu avgjørt at leiga bilar frá. Bilurin var ljósablaur á lit. Sum útgærd í bilin, høvdu teir eitt tog, jarnstong, nakrar múrsteinar og eina flösku við súru.

Jarnstongin skuldi vera nýt til at berja tann, ið ætlanin var at myrða, í høvðið, meðan togid skuldi nýtast at binda viðkomandi við. Súran skuldi verða nýt soleiðis, at viðkomandi, skuldi ikki verða kendur aftur, og múrsteinarnir skuldu verða nýtir at søkka tann myrða við.

Alt var tilreiðar. Teir settu seg inn í bilin og hildu síðan avstað!

Teir høvdu, sum nevnt frammanfyri í søguni, onga ætlan um at rena og myrða nakran ávisan, og tí gjordist ikki so gjordist ikki so skjótt hjá teimum um at finna nakran.

Í fyrstu atløgu royndu teir eftir nokrum smábørnum, men tey kendu ikki hesar báðar brotsmenninar, og tí lótu teir sum onki.

Teir koyrdu eina løtu og

hugsaðu. Tá loysigjaldið varð sett til 10.000 dollarar, so mátti tann, ið ætlaður varð til endamálið, eiga mógvandi foreldur.

Just í teirri løtu, teir hugsaðu um hetta, kom Robert Franks úr Harvard skúlanum.

Brotsmenninir litu hvør upp á annan, og síðan koyrdu teir yvirimóti Robert.

Teir kendu hann væl og hildu hann verða tann »rættia« til hetta ræðuliga endamálið.

Nathan og Richard siedgaðu bilinum og róptu:

»Halló, Bobby«. Robert, sum ikki tókst hava varhuga av nokrum, setti seg inn aftanfyri í bilinum, við liðina á Richard, sum eisini sat aftanfyri. Nathan helt síðan avstað! Hann koyrði óvanliga skjótt til ætlaða umráðið, har tann myrði skuldi verða fjaður.

Richard helt fast um jarnstongina. Robert hugdi út gjøgnum gluggu og varnaðist framvegis onki. Síðan slerdi Richard hann í høvðið. Robert fekk fleiri slog og misti vitid beinanvegin.

Richard hevði alla flöskuna við súruni í andlitid á Robert. Samstundis sum súra eisini rann í munnin á honum!

Richard breiddi síðan ymist yvir tann deyða Robert, og síðan seti hann seg við liðina á Nathan frammanfyri.

Teir avgjördu at eta dögurda á onkrum gistingarhúsi, aftaná hesa spennandi løtu. Eftir at hava etið dögurda, tóku teir tað sum varð breitt út yvir líkið, burtur, og koyrdu til staðið, har líkið skuldi verða søkt niður.

Men hetta eydnaðist ikki so væl. Teir royndu at fáa høvðið á Robert í munnan á einum kloakkrøri, men ikki bar til at fáa líkið longur inn enn 10 centimetrar.

Men her mátti verða skjótt atbórið. Brotsmenninir breiddu ymist út yvir tann partin av líkinum, ið ikki varð fingin í rørið, og tóku klæðini hjá Robert heim aftur við.

Annars tveittu teir alt, sum var í bilinum, út.

Tá ið reiningin og morðið vórðu framd, ringdi Nathan til harra Franks.

Ætlanin var eydnað út í æsir — hildu teir.

Nathan og Richard vóru í mongum førum javnlíkir; báðir vóru teir ríkmannasynir og høvdu góð lærievni. Eisini

høvdu báðir fingið stranga upplæring, og vórðu hildnir aftur í samband við konufólk.

Richard Loeb var frá barnsbeini lerdur at skriva, rokna og lesa og nýta miklu gávur sínar á reitran hátt. Eisini varð avmarkað, hvat hann mátti lesa av bókatalfari. Hann las tó ymist, sum honum var bannað at lesa, og sum hann hevði fingið hendur á, uttan at nakar visti. M. a. las hann *kriminalisøgur*. Hugflogið hevði hann óført, og hann royndi altíð at vera í einum dreymaheimi, har hann var tann reiti maðurin, ið skuldi fáa tamarhald á øllum illum.

Kanska vóru hetta undirlutakenslur. Men hesin heimur, hann sveimaði í, hevði eisini tað óvugta við sær. Richard Loeb skuldi vera hin grovasti brotsmaður, ið var til, og hetta m. a. eisini við sær, at hann hevði ætlanir um at taka ein yngri bróðir av døgum.

Óivað hevði Richard framvegis verið í hesum dreymaheimi, um hann í 14 ára aldri sínum ikki hevði hitt Nathan Leopold, ið var tvey ár eldri — 16 ára gamalur!

(Framhald)